

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂREA nr. 604

din 13 mai 2021

Prin Raportul nr.21-13 din 19.01.2021, Inspecția Judiciară a înaintat Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor necesare pentru aprecierea măsurii în care susținerile din cuprinsul unor articole de presă și o postare pe rețeaua de socializare Facebook sunt de natură să afecteze independența și reputația profesională a domnului judecător **ISPAS MARIUS CRISTIAN** din cadrul Curții de Apel București.

De asemenea, Inspecția Judiciară a trimis Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii Raportul nr.21-279 din 05.03.2021 privind rezultatul verificărilor efectuate cu privire la cererea de apărare a independenței puterii judecătorești înaintată de președintele Consiliului Superior al Magistraturii, în temeiul art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportat la sesizarea formulată de domnul avocat

vizând aspectele din dosarul penal nr.
constând în calificarea de către

procurorii DNA a unor hotărâri judecătorești drept nelegale, netemeinice sau ca fiind rezultatul unui abuz în serviciu, atât în cuprinsul unui rechizitoriu, cât și în motivele de apel formulate împotriva sentinței penale

sau privind concluziile

depute la instanța supremă, prin punerea în discuție, în afara căilor de atac prevăzute de lege, a considerentelor și dispozitivului unor hotărâri judecătorești definitive, precum și utilizarea ca probe a unor declarații cu privire la „calitatea” acestor hotărâri, date de către judecătorii care le-au pronunțat, audiați ca martori în cadrul unui proces penal.

Constatând că aspectele sesizate și verificate prin Rapoartele Inspecției Judiciare nr. nr.21-13/19.01.2021 și nr.21-279/05.03.2021 vizează același dosar penal nr.

, Secția pentru judecători apreciază că se impune a fi analizate împreună, urmând a se pronunța o singură hotărâre.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

I. Analizând Raportul Inspecției Judiciare nr.21-279 din 05.03.2021 referitor la cererea de apărare a independenței puterii judecătorești înaintată de președintele Consiliului Superior al Magistraturii, în temeiul art. 30 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vizând aspectele din dosarul penal nr. , raportat la sesizarea

formulată de domnul avocat

Secția pentru judecatori constată următoarele:

La data de 22.01.2021 a fost înregistrată la Inspecția Judiciară adresa nr.860/21.01.2021 emisă de președintele Consiliului Superior al Magistraturii, în temeiul art. 30 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înaintată și sesizarea formulată de domnul avocat vizând aspectele din dosarul penal nr. constând în

calificarea de către procurorii DNA a unor hotărâri judecătorești drept nelegale, netemeinice sau ca fiind rezultatul unui abuz în serviciu, atât în cuprinsul unui rechizitoriu, cât și în motivele de apel formulate împotriva sentinței penale sau privind

concluziile depuse la instanța supremă, prin punerea în discuție, în afara căilor de atac prevăzute de lege, a considerentelor și dispozitivului unor hotărâri judecătorești definitive, precum și utilizarea ca probe a unor declarații cu privire la „calitatea” acestor hotărâri, date de către judecătorii care le-au pronunțat, audiați ca martori în cadrul unui proces penal.

Cererea de apărare a independenței judecătorilor formulată de domnul avocat

fost înregistrată inițial la Consiliul Superior al Magistraturii la data de 14.01.2021, făcând obiectul analizei ședinței din data de 19.01.2021 a Comisiei nr. 1 „Legislație și cooperare interinstituțională”

Sesizarea a fost înregistrată la data de 27 ianuarie 2021, la Direcția de inspecție pentru judecatori sub nr. 21-279 și vizează următoarele aspecte:

- calificarea prin rechizitoriu și, ulterior în susținerile formulate în fața instanțelor judecătorești de fond și de apel a unor hotărâri judecătorești definitive și irevocabile drept nelegale și abuzive, precum și prin audierea în calitate de martori a judecătorilor care au pronunțat hotărârile judecătorești respective;

- s-a încălcat regula potrivit căreia hotărârile judecătorești pot fi desființate sau modificate numai în căile de atac prevăzute de lege, exercitate conform dispozițiilor legale (art. 129 din Constituția României și art. 16 alin. 2 din Legea nr.304//2004 privind organizarea judiciară) precum și prevederile legale conform cărora procurorii trebuie să respecte dreptul la un proces echitabil, independența instanțelor și forța executorie a hotărârilor judecătorești definitive (art. 62 alin. 3 din Legea nr. 304//2004 privind organizarea judiciară).

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție, republicată)

Se mai arată în sesizare că prin rechizitoriul din data de _____ Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție a calificat hotărâri judecătorești definitive și irevocabile pronunțate în perioada 2003-2006 drept nelegale și netemeinice și i-a audiat ca martori pe judecătorii care au pronunțat unele din aceste hotărâri, respectiv pe domnii _____ reținând că la data întocmirii rechizitoriului, intervenise prescripția pentru presupusa răspundere penală a acestora pentru abuz în serviciu.

Se susține că această calificare a hotărârilor judecătorești drept nelegale, netemeinice și abuzive a fost susținută de D.N.A și în motivele de apel formulate împotriva sentinței penale _____ iar prin punerea în discuție de către procurori în afara căilor de atac reglementate de lege a considerentelor și dispozitivului unor hotărâri judecătorești definitive, precum și prin utilizarea drept probe a unor declarații cu privire la „calitatea” acestor hotărâri, date de către judecătorii care le-au pronunțat, audiați în calitate de martori în cadrul unui proces penal, au fost încălcate principii fundamentale ale statului de drept ca principiul independenței judecătorilor, principiul securității juridice și principiul autorității de lucru judecat, astfel că Direcția Națională Anticorupție a adus atingere independenței judecătorilor.

În cadrul verificărilor efectuate în conformitate cu dispozițiile art. 74 alin. 1 lit. g) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată și cu dispozițiile art. 96 - 99 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție, precum și cu respectarea dispozițiilor legale referitoare la informațiile clasificate și la protecția datelor cu caracter personal, au fost avute în vedere următoarele:

- fișa dosarului penal nr. _____ și a fost atașată copia sesizării din lucrarea nr. _____ a Inspecției Judiciare și Minuta Comisiei nr.1 - Judecători „Legislație și cooperare interinstituțională”, din data de 19.01.2021:

- încheierea de ședință din data de _____

pronunțată în dosarul nr. _____

- rechizitoriul din _____ al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial

- declarațiile _____

în prezent

și _____ (în prezent judecător la Curtea de Apel _____ date în cursul urmăririi penale și în fața instanțelor de judecată;

- hotărârile pronunțate de martorii _____ și _____ (inclusiv hotărârile pronunțate de instanțele de control judiciar în căile de atac privind aceste cauze, în legătură cu care au fost audiați ca martori), aflate la dosarul de urmărire penală;

Tel: (+40)21-311.69.02

Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro

Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 1418, sector 6,
cod poștal 060011

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

- motivele de apel formulate de D.N.A- Serviciul Teritorial împotriva sentinței penale nr.

- concluziile formulate de procurorul de ședință de la D.N.A în fața instanței supreme (inclusiv cele consemnate în încheierea de ședință din privind amânarea inițială a pronunțării sau în alte înscrisuri de la dosar), cu ocazia dezbaterilor în fața instanței supreme;

Aceste înscrisuri și relații au fost transmise de conducerea instanței supreme, la data de în baza adresei nr. prin poșta electronică.

La data de 18.02.2021 a fost listată și atașată Hotărârea nr. 846 bis din 3 iulie 2014 a Consiliului Superior al Magistraturii, precum și comunicatul A.M.R. și AJADO din data de 22.12.2020, invocate de domnul în sesizare.

La data de 24.03.2021, s-a înregistrat prin Biroul Registratură, Secretariat și Arhivă al Consiliului Superior al Magistraturii, punctul de vedere numărul formulat de domnul procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel (delegat în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul și de doamna procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul procurori care au instrumentat dosarul penal nr.

Prin acest punct de vedere, domnii procurori formulează obiecțiuni la raportul nr. 21-279 din 05.03.2021 al Direcției de Inspecție pentru judecători, invocând, în esență, următoarele:

- raportul a fost întocmit cu depășirea competențelor date de lege în astfel de cauze, cu încălcarea dreptului lor la apărare și cu ignorarea încheierii de cameră preliminară prin care s-a constatat regularitatea rechizitoriului nr.

și legalitatea administrării probelor în faza de urmărire penală.

-raportul neagă competența Direcției Naționale Anticorupție, care până în luna octombrie 2018 putea investiga fapte de corupție, inclusiv fapte de abuz în serviciu comise de magistrați.

-judecătorii care au fost audiați în calitate de martori nu au considerat că prin aceasta le-ar fi fost încălcată independența, astfel că nu au formulat vreo cerere în acest sens.

În fapt, ca urmare a verificărilor Inspecției Judiciare, s-au reținut următoarele:

Dosarul nr. înregistrat pe rol a fost soluționat prin sentința civilă nr. pronunțată de domnul judecător prin care a fost admisă acțiunea înregistrată de reclamantul în contradictoriu cu pârâta prin primar, și s-a constatat că reclamantul este îndreptățit să beneficieze de retrocedarea suprafeței de 10 ha situată în comună zona. Sentința a

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție, republicată)

rămas definitivă și irevocabilă (conform Codului de procedură civilă în vigoare la acel moment), prin neapelare.

Potrivit Decretului nr. _____ în _____ publicat în Monitorul Oficial _____ domnul _____ judecător la _____ a fost eliberat din funcție, prin pensionare.

Prin sentința civilă nr. _____ pronunțată de judecătorul Ispas Marius Cristian din cadrul Judecătoriei _____ în dosarul nr. _____ a fost soluționată cererea _____ care s-a solicitat anularea Hotărârii nr. _____

a Comisiei Județene pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate asupra Terenurilor (prin care s-a aprobat înscrierea lui _____ titular al unei suprafețe de 10 ha teren forestier în Comuna _____ în sensul respingerii.

Sentința civilă nr. _____ a rămas irevocabilă prin respingerea apelului de către Tribunalul _____ Decizia civilă nr. _____ și prin respingerea recursului de către Curtea de Apel _____ (Decizia civilă nr. _____

În dosarul nr. _____ au fost audiați ca martori și domnii judecători _____ și _____ între altele și în legătură cu două hotărâri judecătorești pe care le-au pronunțat în calitate de judecători la Judecătoria _____

În ceea ce îl privește pe domnul judecător _____), acesta a fost audiat la data de _____ a D.N.A. _____, fiind întrebat și despre modul în care a judecat o cauză la _____ soluționată prin sentința civilă nr. _____

privind restituirea unei suprafețe de 10 ha de pădure din comuna _____ jud. _____ declarând că : „Sunt judecător la _____ din anul _____ iar de un an de zile sunt vicepreședintele acestei instanțe cu delegare. Până acum câțiva ani completele de judecată nu erau specializate, se judecau și dosare penale și dosare civile în aceeași ședință. Aceasta era situația și în anul 2003. De la apariția Legii nr. 247/2005 au fost înființate complete specializate, eu judecând doar dosare civile, inclusiv cele având ca obiect legile fondului funciar. Am experiență în această materie pentru că și interior am soluționat litigii pe Legea 18/1991.

În ce privește acțiunea din anul 2003 introdusă de _____ era o acțiune în constatare întemeiată pe dispozițiile art. 111 Cod procedură Civilă și am apreciat-o ca fiind asemănătoare cu accesul liber la petiții. Am apreciat că soluția dată de mine îl îndreptățește pe reclamant doar să depună cerere în vederea Constituirii - dreptului de proprietate pe Legea 18/1991 republicată. Hotărârea nu era opozabilă comisiei județene de fond funciar, aceasta putând invalida lucrarea Comisiei locale de reconstituire a dreptului de proprietate.

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție, republicată)

Hotărârea pe care am dat-o, o consider astăzi ca fiind una criticabilă, acțiunea ar trebui respinsă ca inadmisibilă pentru că se putea face o acțiune în realizarea dreptului și astăzi aş respinge o astfel de cerere. Atunci am considerat că acțiunea este admisibilă nefăcând altceva decât să dea posibilitatea persoanei în cauză să se adreseze comisiilor pentru aplicarea Legii 18/1991, care ar fi urmat să verifice dacă sunt îndeplinite condițiile legii pentru restabilirea dreptului de proprietate. Aceasta cu atât mai mult cu cât comisia județeană Ilfov nu a fost parte în proces și nu îi era opozabilă astfel hotărârea. Eu nu am avut în nici un moment reprezentarea că îi restabilesc reclamantului dreptul de proprietate pentru cele 10 ha de pădure.

Întrebare: Pe ce v-ați întemeiat convingerea că reclamantul este persoană îndreptățită ?

Răspuns: *Am considerat că este persoană îndreptățită pe care reclamantul îl moștenește prin reprezentare. La dosar erau acte de stare civilă în acest sens, respectiv certificat de calitate de moștenitor din câte îmi amintesc.*

Întrebare: De ce hotărârea nu are motivare în drept.

Răspuns: *Am omis și hotărârea este criticabilă și sub acest aspect, întrebare: Era la dosar adresă din partea primăriei Snagov că notificarea Reclamantului pentru restabilirea dreptului de proprietate a fost respinsă.*

Răspuns: Nu îmi amintesc. Dacă ar fi fost oricum nu aş fi ținut cont de aceasta pentru că pădurea nu făcea obiectul Legii 10/2001.

Întrebare: Ce relații aveți cu fostul primar al localității Snagov, I
cu avocatul ?

Răspuns: Nu am nicio relație cu aceste persoane. Pe I-am cunoscut dar mai târziu și

Întrebare: Dacă în proces ați invocat excepția inadmisibilității acțiunii

Răspuns: Nu îmi amintesc. A trecut mult timp de atunci.

Întrebare: Dacă au mai fost cazuri în care ați admis astfel de acțiuni în constatare întemeiate pe art. 111 Cod procedură civilă în spețe privind reconstituirea lui de proprietate pe legi speciale.

Răspuns: Nu îmi amintesc să fi pronunțat alte hotărâri asemănătoare”.

De asemenea domnul în prezent

a fost audiat la D.N.A la 19 aprilie 2016 în legătură cu sentința civilă nr.

a Judecătorei Ilfov a declarat că : „... despre procesul din anul 2005 vizând pădurea revendicată de , I nu îmi amintesc foarte multe... mi s-a prezentat și am citit sentința pe care am pronunțat-o și arăt că motivarea nu este cea mai reușită, dar eram la începutul carierei mele de judecător și aveam multe dosare pe rol. Probabil că am considerat că nu

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin 1 din Constituție, republicată)

s-a dovedit o cauză de nulitate absolută contemporană actului emis. Oricum hotărârea a fost menținută în căile de atac”.

Prin rechizitoriul nr.

la paginile _____ s-au consemnat următoarele: „Prin sentința civilă nr. _____ s-a admis acțiunea formulată de inculpat prin mandatar și s-a constatat că acesta este îndreptățit să beneficieze de 10 ha pădure în localitatea _____ zona _____. Procesul s-a desfășurat la primul termen de judecată, nu a fost depusă întîmpinare de către pârâta _____ Motivarea hotărârii lipsește, judecătorul limitându-se să enumere înscrisurile depuse de inculpatul / _____

S-a mai reținut prin rechizitoriu că, „hotărârea este un abuz, acțiunea în constatare fiind inadmisibilă la acel moment, excepție pe care judecătorul a și invocat-o la termenul de judecată în ședință publică, așa cum rezultă din declarațiile martorilor audiați, prezenți atunci în sala de judecată. Ulterior, urmare a discuțiilor cu primarul _____ și _____ judecătorul a admis cererea, în aceeași zi, în acest scop inculpatul _____ apelând la martorul _____ care s-a prezentat la judecătoria și a depus adresa _____, de care am făcut vorbire mai sus, pentru a da pretext judecătorului să admită acțiunea, punând din nou concluzii.....

Prin admiterea acțiunii în constatare ca urmare a încălcării dispozițiilor art.111 Cod procedură civilă, reclamantul nu a mai fost obligat să-și dovedească succesiunea după autorul său, în numele căruia a formulat acțiunea, confirmându-i o calitate pe care în virtutea legii nu o avea.

Sentința pronunțată este întemeiată pe încălcarea obligației legale, profesionale la care era obligată instanța de a analiza admisibilitatea admitterii sau nu a acțiunii în constatare. Prin încălcarea atribuțiilor sale de serviciu de a nu analiza admisibilitatea admitterii sau nu a acțiunii, instanța a obstrucționat cursul procedurii de stabilire a dreptului de proprietate asupra celor 10 ha pădure și a cauzat, prin folosirea autorității judecătorești pe care avea, o pagubă adevăratului titular al celor 10 ha .”

S-a mai reținut prin rechizitoriu că „este adevărat că în interpretarea legii diferențele de opinii pot avea consecințe percepute negativ - practica judiciară neunitară - dar și consecințe cu valențe pozitive, legate de evoluția sistemului judiciar care, prin interpretare, poale impulsiona evoluția procesului de legiferare. La limita interpretării judiciare se află însă buna-credință, astfel încât încălcarea atribuțiilor de serviciu cu știință, cu consecințe vătămătoare pentru o persoană, intră sub incidența legii penale, în condițiile aplicării legii în mod egal pentru toate categoriile profesionale.”

S-a mai arătat în cuprinsul rechizitoriului că judecătorul în cauză, _____, audiat ca martor în dosar (în condițiile prescrierii răspunderii penale pentru abuzul în serviciu) a precizat că

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

acțiunea era inadmisibilă, că nu a mai admis astfel de acțiuni și a avut reprezentarea faptului că hotărârea sa va fi folosită doar pentru recunoașterea dreptului de a depune cerere:

„În ce privește acțiunea din anul 2003 introdusă de _____ arăt că era o acțiune în constatare întemeiată pe dispozițiile art. 111 Cod procedură Civilă și am apreciat-o ca fiind asemănătoare cu accesul liber la petiții. Am apreciat că soluția dată de mine îl îndreptățește pe reclamant doar să depună cerere în vederea reconstituirii dreptului de proprietate pe Legea 18/1991, republicată. Hotărârea nu era opozabilă comisiei județene de fond funciar, aceasta putând invalida lucrarea comisiei locale de reconstituire a dreptului de proprietate.

Hotărârea pe care am dat-o o consider astăzi ca fiind una criticabilă, acțiunea ar fi trebuit respinsă ca inadmisibilă *pentru că se putea face o acțiune în realizarea dreptului și astăzi aş respinge o astfel de cerere.*” (declarație martor)

Totodată la pagina _____ rechizitoriu se arată că:

<<Ulterior, urmare a refuzului exprimat de _____ această hotărâre a comisiei județene nu a fost pusă în executare, nefiind stabilit amplasamentul și inculpatul nefiind pus în posesie.

Considerând nelegală hotărârea comisiei județene, _____ a acționat în instanță solicitând anularea acesteia, acțiune care însă a fost respinsă prin sentința civilă nr.: _____ a _____ prin decizia nr. _____ și irevocabilă prin decizia nr. _____

Hotărârile sunt netemeinice, instanțele limitându-se să aprecieze doar că inculpatul _____ ar avea dreptul la restituire prin prisma sentinței _____ din anul 2003, neanalizând motivele invocate de reclamantă cu privire la nelegalitatea hotărârii, cu atât mai mult cu _____ nu fusese parte în acel proces și față de aceasta nu se putea invoca autoritatea de lucru judecat a hotărârii. În plus, instanțele au ignorat faptul că inculpatul _____ nu depusese în termenul Legii nr. 1/2000 notificare valabilă.

Mai mult, la prezentul dosar a fost atașat dosarul _____ care cu tot cu sentința nr. _____ Cauza a fost judecată la primul termen, reprezentatul pârâtei _____ a avut vreo poziție și nu a depus întâmpinare, arătând că înțelege să lase la aprecierea instanței admiterea cererii, iar judecătorul a admis „acțiunea în constatare” formulată, întemeiată pe dispozițiile art. 111 Cod procedură civilă. Sunt depuse unele înscrisuri în copie xerox, necertificate, dar nu există dovezi că reclamantul este persoană îndreptățită la restituire și nu există nicio dovadă că pădurea a aparținut lui _____. De altfel, sentința pronunțată nu este motivată, neexistând la dosar elemente care să permită o minimă analiză a întrunirii condițiilor legii de retrocedare, dar cu toate acestea în procesul declanșat de

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție, republicată)

... în mod inexplicabil instanțele au respins acțiunea luând în considerare această sentință a Judecătoriei deși aceasta este contrară dovezilor certe depuse din care rezultă că nu îndeplinește condițiile legii, oricare ar fi aceasta (Legea 1/2000, Legea 10/2001 sau Legea 247/2005) pentru a i se retroceda pădurea.

Sub acest aspect, relevanță prezintă și declarațiile date în cauză în calitate de martor de judecătorul care a soluționat în fond acțiunea formulată de a Judecătoria în anul 2004, prin sentința nr. care a precizat de asemenea că sentința din anul 2003 a Judecătoriei era emisă în urma unei acțiuni în constatare, inadmisibilă și nu era obligatorie pentru comisia de fond funciar.

Cu toate acestea, a respins acțiunea cu care a fost investit pentru că nu ar fi identificat o cauză de nulitate absolută a hotărârii comisiei județene (cu toate că s-a întemeiat pe o sentință nelegală, că nu a fost depusă cerere de revendicare în termenul legii, că nu a fost respectată procedura la comisia județeană, că nu a fost proprietarul pădurii revendicate etc). Oricum, în sentința pronunțată martorul menționează acest fapt, respectiv că în ce privește sentința din anul 2003, instanța a admis o acțiune în constatare și nu în realizarea dreptului, aspect pe către instanțele de fond și recurs l-au ignorat dând valoare de putere de lucru judecat acestei sentințe nelegale: „Mi s-a prezentat și am citit sentința pe care am pronunțat-o și arat ca motivarea nu este cea mai reușită, dar eram la începutul carierei mele de judecător și aveam multe dosare pe rol. Probabil că am considerat că nu s-a dovedit o cauză de nulitate absolută contemporană actului emis. Oricum hotărârea a fost menținută în căile de atac. În legătură cu sentința din anul 2003 a Judecătoriei așa cum am arătat și în motivarea sentinței mele, aceasta nu era obligatorie pentru comisia județeană, fiind emisă în urma unei acțiuni în constatare și nu în realizarea dreptului. Acțiunea în constatare era inadmisibilă.”
(declarație martor

Prin sentința penală nr.

s-a dispus achitarea inculpaților trimiși în judecată prin rechizitoriul nr. aceleași aspecte din rechizitoriu indicate anterior au fost reluate în motivele de apel formulate împotriva sentinței, la filele , fiind invocate declarațiile de martor date de cei 2 judecători.

Astfel, la pagina

făcând referire la sentința civilă nr. arată că hotărârea este un abuz, acțiunea în constatare fiind inadmisibilă la acel moment, excepție pe care judecătorul a și invocat-o la termenul de judecată în ședință publică, așa cum rezultă din declarația martorilor audiați atunci în sala de judecată.

La pagina arată că judecătorul în cauză, audiat ca martor în dosar(în condițiile prescrierii răspunderii penale, pentru abuzul în serviciu) a precizat că

Tel: (+40)21-311.69.02

Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro

Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

acțiunea era inadmisibilă, că nu a mai admis astfel de acțiuni și a avut reprezentarea faptului că hotărârea sa va fi folosită doar pentru recunoașterea dreptului de a depune cerere.

Totodată la pagina

aceste hotărâri s-a respins acțiunea

prin hotărâri care sunt criticabile în

condițiile în care instanțele s-au limitat să aprecieze doar că inculpatul avea

dreptul la restituire, prin prisma sentinței

din anul 2003, neanalizând motivele

invocate de reclamantă cu privire la nelegalitatea hotărârii. În plus, instanțele au ignorat faptul că inculpatul nu depusese în termenul Legii nr. 1/2000, notificare valabilă. S-a mai arătat că sub acest aspect prezintă relevanță declarațiile date în cauză în calitate de martor de judecătorul care a soluționat în fond acțiunea formulată de

prin sentința nr.

, care a precizat, de asemenea, că sentința din 2003 a Judecătoriei era emisă în urma unei acțiuni în constatare, inadmisibilă, și nu era obligatorie pentru comisia de fond funciar.

Cu toate acestea, a respins acțiunea cu care a fost investit pentru că nu a identificat o cauză de nulitate absolută a comisiei județene. Oricum, în sentința pronunțată, martorul menționează acest fapt, respectiv că în ce privește sentința din anul 2003, instanța a admis o acțiune în constatare și nu în realizarea dreptului, aspect pe care instanțele de fond și recurs l-au ignorat, dând valoare de lucru judecat acelei sentințe nelegale.”

De asemenea, în concluziile scrise ale procurorului D.N.A depuse la instanța supremă (pagina reluate și în concluziile orale s-a arătat că Hotărârea nr. nu era obligatorie pentru comisiile de punere în aplicare a Legii nr. 10/2001 sau Legii 1/2000, deoarece era o hotărâre dată într-o acțiune în constatare și era rezultatul unui abuz în serviciu, faptă cercetată pe fond în prezentul dosar, cu privire la care s-a dispus clasarea întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale, iar mai jos se arată că, având în vedere modalitatea în care au decurs lucrurile la Judecătoria s-a stabilit în mod cert că admiterea acțiunii a fost rezultatul unui abuz în serviciu.

Calea de atac a apelului a fost soluționată prin decizia nr. pronunțată de

Hotărârea instanței supreme nu era motivată la momentul finalizării verificărilor prealabile.

Cu titlu prealabil, în drept, Secția pentru judecătoria reține că, în calitatea sa fundamentală de garant al independenței justiției, conferită de art. 133 alin. (1) din Constituția României, Consiliul Superior al Magistraturii apără corpul magistraților împotriva actelor de natură să aducă atingere independenței, imparțialității sau reputației profesionale a acestora.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu completările ulterioare, „Secțiile corespunzătoare ale Consiliului

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție, republicată)

Superior al Magistraturii au dreptul, respectiv obligația corelativă de a se sesiza din oficiu pentru a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act de imixtiune în activitatea profesională sau în legătură cu aceasta, care ar putea afecta independența sau imparțialitatea judecătorilor, respectiv imparțialitatea sau independența procurorilor în dispunerea soluțiilor, în conformitate cu Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și împotriva oricărui act care ar crea suspiciuni cu privire la acestea. De asemenea, secțiile Consiliului Superior al Magistraturii apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor.”

Aliniatul (2) al aceluiași articol statuează că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, secțiile, președintele și vicepreședintele Consiliului Superior al Magistraturii, din oficiu sau la sesizarea judecătorului sau procurorului, sesizează Inspectia Judiciară pentru efectuarea de verificări, în vederea apărării independenței, imparțialității și reputației profesionale a judecătorilor și procurorilor.

De asemenea, potrivit art. 75 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii are dreptul, respectiv obligația ca, la cerere sau din oficiu să apere reputația profesională a judecătorilor.

Potrivit dispozițiilor art.126 alin.1 din Constituția României, justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, iar potrivit dispozițiilor art. 129 din legea fundamentală împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.

Potrivit dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „hotărârile judecătorești trebuie respectate și duse la îndeplinire în condițiile legii. Hotărârile judecătorești pot fi desființate sau modificate numai în căile de atac prevăzute de lege și exercitate conform dispozițiilor legale”, consacrandu-se principiul legalității căilor de atac.

Prin Decizia Curții Constituționale nr. 972/21 noiembrie 2012 s-a arătat că „Hotărâre judecătorească, având autoritate de lucru judecat, răspunde nevoii de securitate juridică, părțile având obligația să se supună efectelor obligatorii ale actului jurisdicțional, fără posibilitatea de a mai pune în discuție ceea ce s-a stabilit deja pe calea judecătii. Prin urmare, hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă se situează în sfera actelor de autoritate publică, fiind investită cu eficiența specifică de către ordinea normativă constituțională. Pe de altă parte, un efect intrinsec al hotărârii judecătorești îl constituie forța executorie a acesteia, care trebuie respectată și executată atât de cetățeni, cât și de autoritățile publice.”

Justiția, în statul de drept, este socotită o putere pe lângă celelalte puteri ale statului (art. 21 și art. 124 din Constituția României). Pentru aceasta este necesar să existe anumite garanții față

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 1418, sector 6,
cod poștal 060011

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție, republicată)

de celelalte puteri ale statului pentru a se evita politizarea și pentru a se crea premisele independenței și imparțialității magistratului.

Art. 1 alin. (4) din Constituția României consacră expres principiul separației și echilibrului puterilor legislativă, executivă și judecătorească.

Principiile independenței și imparțialității magistraților sunt consfințite de art. 124 alin. (3) din Constituție, art. 3 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și de art. 3 alin. (2) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Independența judecătorească presupune imparțialitate absolută din partea judecătorilor. Când deliberează într-un litigiu, judecătorul trebuie să fie imparțial, adică liber față de orice relații, subiectivism sau părtinire, care afectează – sau pot fi percepute ca afectând – capacitatea sa de a decide independent. În această privință, independența judecătorească este o dezvoltare a principiului fundamental conform căruia „nimeni nu poate fi judecător în propriul său proces”. Acest principiu are semnificații mult mai extinse decât cea care afectează părțile dintr-un litigiu. Nu doar părțile dintr-o cauză anume, ci societatea în ansamblu trebuie să poată avea încredere în puterea judecătorească. Astfel, nu este suficient ca un judecător să fie liber față de orice relații, părtinire sau influență inadecvată, ci trebuie de asemenea să pară astfel în fața unui observator rezonabil. În caz contrar, încrederea în justiție poate fi subminată.

Referitor la noțiunea de independență a magistratului, aceasta este o valoare ce trebuie apărută și reprezintă un standard profesional ce trebuie atins, constituind o obligație a magistratului, care stă la baza luării unei decizii imparțiale și corecte de către acesta.

În acest sens, art. 2 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dispune că „judecătorii sunt independenți, se supun numai legii și trebuie să fie imparțiali.”

Independența individuală a judecătorilor este garantată de independența sistemului judiciar în ansamblul său. În acest sens, independența judecătorilor este un aspect fundamental al statului de drept, iar judecătorii trebuie să beneficieze de libertate neîngrădită de a soluționa în mod imparțial cauzele, în conformitate cu legea și cu propria apreciere a faptelor.

Independența externă a judecătorilor nu este o prerogativă sau un privilegiu acordat în interesul personal al judecătorilor, ci în interesul persoanelor care solicită și așteaptă o justiție imparțială. Independența judecătorilor trebuie să fie considerată ca o garanție a libertății, a respectării drepturilor omului și a aplicării imparțiale a legii.

Sub rezerva respectării independenței lor, judecătorii și sistemul judiciar trebuie să mențină relații de muncă constructive atât cu instituțiile și autoritățile publice implicate în gestionarea și administrarea instanțelor, cât și cu profesioniștii ale căror atribuții sunt legate de activitatea judecătorilor, pentru o justiție efectivă și eficientă.

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

Prin raportare la cele arătate anterior, independența desemnează capacitatea magistratului de a decide măsuri, conform legii, fără nicio intervenție sau influență externă, capacitatea de a conștientiza factorii ce influențează sau creează aparența unei influențe, precum și capacitatea de a respinge factorii de natură externă ce influențează sau creează aparența unei influențe.

În conformitate cu aceleași dispoziții legale, în favoarea instanțelor funcționează prezumția de independență și de imparțialitate, ce presupune implicit inexistența unor prejudecăți, conflicte de interese, ingerințe ori imixțiuni asupra actului de justiție.

În fond, având în vedere cele arătate prin sesizarea formulată de domnul avocat analizată în Comisia nr. 1- Judecători „Legislație și cooperare interinstituțională”, reacțiile pe care le-a generat în mass-media audierea celor doi judecători, în temeiul art.30 alin. (1) și (2) din Legea nr.317/2004, privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Secția pentru judecători reține că a fost afectată independența puterii judecătorești.

În legătură cu declarațiile date de magistrați se observă că Direcția Națională Anticorupție i-a audiat ca martori pe judecătorii care au pronunțat hotărârile în primă instanță în anii 2003 și 2005, după trecerea unui interval de timp de 11 ani, respectiv 13 ani de la pronunțare.

Așa cum a reținut și Plenul Consiliului Superior al Magistraturii prin Hotărârea nr. 846/bis din 3 iulie 2014, felul în care judecătorii hotărăsc asupra soluției, cumpănind argumentele de fapt și pe cele de drept, înșiruirea raționamentelor și a argumentelor logice este ceea ce definește complexul proces cognitiv al deliberării concretizat în soluția dispusă, judecătorului revenindu-i obligația de păstrare a secretului deliberării care este parte a secretului profesional.

Din considerentele hotărârii sus-amintită rezultă că obligația judecătorului de păstrare a secretului deliberării în legătură cu fapta cu privire la care este cercetat penal încetează în momentul în care, în condițiile art. 307 din Codul penal, i se aduc la cunoștință, înainte de prima sa audiere, calitatea de suspect, fapta pentru care este suspectat, încadrarea juridică a acesteia, drepturile procesuale prevăzute la art. 83 din același cod, încheindu-se despre toate acestea un proces - verbal.

Totuși, dacă judecătorul este martor într-un proces al cărui obiect este săvârșirea unei infracțiuni în legătură cu procesul deliberării, obligația sa de păstrare a secretului deliberării încetează în momentul depunerii jurământului, judecătorul fiind el - în primul rând - în slujba justiției.

Potrivit dispozițiilor art. 116 din Noul Cod de procedură penală, martorul poate fi audiat cu privire la faptele sau împrejurările de fapt care constituie obiectul probațiunii. Totodată audierea

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție, republicată)

martorului poate fi extinsă asupra tuturor împrejurărilor necesare, pentru verificarea credibilității sale.

Așa cum s-a stabilit prin Hotărârea Plenului CSM nr. 846 bis/2014, în cadrul audierii sale, judecătorul nu poate să depună mărturie cu privire la fapte care vizează procesul cognitiv propriu-zis al deliberării, ci doar cu privire la interferențele exterioare ale acestui proces, care pot avea caracter ilicit, dar nu și cu privire la procesul cognitiv propriu-zis al deliberării.

Astfel, verificările prealabile efectuate au relevat faptul că în privința domnului judecător, la momentul audierii sale ca martor, nu existau nici măcar indicii cu privire la săvârșirea unor fapte de natură penală, fiind exclusă ipoteza mai sus amintită de a fi el însuși cercetat penal în calitate de suspect, moment de la care obligația judecătorului de păstrare a secretului deliberării încetează, astfel că nu exista nici un motiv pentru a fi audiat în calitate de martor cu privire la motivele și raționamentele juridice ale soluției pronunțate de acesta pe fond.

Cu toate acestea, domnul judecător a fost întrebat, în concret, care au fost resorturile interioare care i-au generat convingerea justetei soluției pronunțate de el pe fond și în cuprinsul declarației a arătat că: „Am apreciat că soluția dată de mine îl îndreptățește pe reclamant doar să depună cerere în vederea constituirii - dreptului de proprietate pe Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată. Hotărârea nu era opozabilă comisiei județene de fond funciar, aceasta putând invalida lucrarea Comisiei locale de reconstituire a dreptului de proprietate.

Hotărârea pe care am dat-o o consider astăzi ca fiind una criticabilă, acțiunea ar fi trebuit respinsă, ca inadmisibilă, pentru că se putea face o acțiune în realizarea dreptului și astăzi aş respinge o astfel de cerere. Atunci am considerat că acțiunea este admisibilă, nefăcând altceva decât să dea posibilitatea persoanei în cauză să se adreseze comisiilor pentru aplicarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, care ar fi urmat să verifice dacă sunt îndeplinite condițiile legii pentru restabilirea dreptului de proprietate. Aceasta, cu atât mai mult cu cât Comisia Județeană nu a fost parte în proces și nu îi era opozabilă o astfel de hotărâre. Eu nu am avut în nici un moment reprezentarea că îi restabilesc reclamantului dreptul de proprietate pentru cele 10 ha de pădure.”

De asemenea, la întrebarea procurorului: „Pe ce v-ați întemeiat convingerea că reclamantul este persoană îndreptățită?” domnul judecător a răspuns că: „Am considerat că este persoană pe care reclamantul îl moștenește prin reprezentare. La dosar erau acte de stare civilă în acest sens, respectiv certificat de calitate de moștenitor, din câte îmi amintesc.”

Totodată, la întrebarea procurorului de ce hotărârea nu are motivare în drept, domnul judecător a răspuns: „Am omis și hotărârea este criticabilă și sub acest aspect.” Întrebare: „Era la dosar adresă din partea reclamantului în care se solicita restituirea dreptului de proprietate și nu a fost notificarea Reclamantului pentru restabilirea dreptului de proprietate a fost respinsă?”

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

De asemenea, domnul judecător Ispas Marius Cristian, în cursul urmăririi penale, a declarat în fața procurorului cu privire la sentința civilă nr. a

și împrejurări care vizează atât soluția, cât și considerentele, aspecte care puteau fi analizate și cenzurate doar de către instanțele de control judiciar, în căile de atac, arătând că: „Mi s-a prezentat și am citit sentința pe care am pronunțat-o și arăt că motivarea nu este cea mai reușită, dar eram la începutul carierei mele de judecător și aveam multe dosare pe rol. Probabil că am considerat că nu s-a dovedit o cauză de nulitate absolută contemporană actului emis. Oricum, hotărârea a fost menținută în căile de atac.

În legătură cu sentința din anul 2003 a Judecătoriei așa cum am arătat și în motivarea sentinței mele, aceasta nu era obligatorie pentru comisia județeană, fiind emisă în urma unei acțiuni în constatare și nu în realizarea dreptului. Acțiunea în constatare era inadmisibilă. Dacă validarea suprafeței de pădure a fost greșită, deși există autoritate de lucru judecat, această sentință definitivă și irevocabilă nu reprezintă decât un titlu care poate fi oricând comparat cu alt titlu de proprietate într-o acțiune în revendicare.”

Se observă astfel că audierea celor doi judecători referitor la obiectul deliberării, prin prisma procesului cognitiv nu a vizat aspecte privind fapte penale, cum ar fi predarea unor sume de bani în scopul pronunțării unei anumite soluții sau exprimarea fățișă a intenției de favorizare a unei părți de către un membru al completului de judecată în scopul unui interes personal, din care să rezulte că se urmărește un scop infracțional, care să se suprapună pe procesul deliberării și să fie absorbită de fapta penală.

Astfel, se menționează în rechizitoriu, dar și în motivele de apel și concluziile formulate la instanța supremă, referitor la sentința civilă nr. rămasă definitivă prin neapelare, că: „Hotărârea este un abuz, acțiunea în constatare fiind inadmisibilă la acel moment, excepție pe care judecătorul a și invocat-o la termenul de judecată în ședință publică, așa cum rezultă din declarațiile martorilor audiați, prezenți atunci în sala de judecată.”

De asemenea, se afirmă în rechizitoriu, în privința sentinței civile nr. și deciziei civile nr. și deciziei civile nr. afirmații reluate și în motivele de apel, precum și în concluziile depuse de în dosarul nr. că: „Hotărârile sunt netemeinice, instanțele limitându-se să aprecieze doar că inculpatul ar avea dreptul la restituire prin prisma sentinței Judecătoriei din anul 2003, neanalizând motivele invocate de reclamantă cu privire la nelegalitatea hotărârii, cu atât mai mult cu cât nu fusese parte în acel proces și față de aceasta nu se putea invoca autoritatea de lucru judecat a hotărârii. În plus, instanțele au ignorat faptul că inculpatul nu depusese în termenul Legii 1/2000 notificare valabilă”.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Secția pentru judecatori reține că aceste mențiuni induc ideea că magistrații și-au exercitat în mod abuziv funcția, că au pronunțat hotărârile cu încălcarea legii, aspecte care conduc atât la știrbirea încrederii justițiabililor în calitatea actului de justiție, dar și la afectarea independenței judecătorilor.

Potrivit art.126 alin.1 din Constituția României, justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, iar potrivit dispozițiilor art. 129 din legea fundamentală împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, doar în condițiile legii. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„hotărârile judecătorești trebuie respectate și duse la îndeplinire în condițiile legii. Hotărârile judecătorești pot fi desființate sau modificate numai în căile de atac prevăzute de lege și exercitate conform dispozițiilor legale”*.

Observând dispozițiile legale de mai sus, dar și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 972/21.11.2012 anterior menționate, Secția pentru judecatori reține că principiul securității juridice presupune ca element component și principiul legalității căilor de atac reglementat în concret de legiuitor, conform căruia justiția se realizează numai prin instanțele judecătorești stabilite prin lege, reformarea hotărârilor judecătorești se poate face doar în căile de atac prevăzute de lege, iar aceste hotărâri judecătorești definitive au putere de lucru judecat, fiind obligatorii *„inter partes litigantes”* și opozabile *„erga omnes”*, având valoarea unei reglementări naționale de rang judiciar și aceeași putere juridică ca orice reglementare legislativă națională, numai astfel putându-se da substanță principiului echilibrului puterilor legislative, executive și judecătorească într-un stat de drept. Astfel, cât timp hotărârile judecătorești definitive anterior menționate nu au fost desființate în căile de atac prevăzute de lege, acestea trebuie respectate, iar magistrații au în primul rând această obligație.

Potrivit Deciziei nr. 18/2020 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 10 martie 2020, obligativitatea hotărârii judecătorești operează *„inter partes”*, iar opozabilitatea operează *„erga omnes”*. Sediul materiei se află în cuprinsul art. 435 din Codul de procedură civilă, purtând denumirea marginală *„Obligativitatea și opozabilitatea hotărârii”*, potrivit cu care: *„(1) Hotărârea judecătorească este obligatorie și produce efecte numai între părți și succesorii acestora. (2) Hotărârea este opozabilă oricărei terțe persoane atât timp cât aceasta din urmă nu face, în condițiile legii, dovada contrară.”*

Astfel, opozabilitatea este definită în doctrină drept acea aptitudine a actului jurisdicțional de a fi recunoscut și respectat de orice persoană care nu a fost implicată în procedura judiciară.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat în mod constant faptul că domeniul de aplicare al obligației pe care art. 6 din Convenție o impune statului, de a garanta un proces condus de o „instanță independentă și imparțială” nu se limitează la sistemul judiciar, ci impune și puteri executive, legiuitorului și celorlalte autorități ale statului, la toate nivelurile, să respecte hotărârile și deciziile instanțelor și să le aplice, chiar dacă nu sunt de acord cu ele.

Respectarea autorității instanțelor este o premisă esențială pentru încrederea publicului în justiție, în sens mai larg, în statul de drept. Nu este suficient ca independența și imparțialitatea sistemului judiciar să fie garantate de Constituție, ele trebuie să fie aplicate în mod real (Agrokompleks împotriva Ucrainei, pct. 136).

În contextul situației prezentate anterior, Secția pentru judecători apreciază că audierea judecătorilor, de către procurori, cu privire la legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești pe care le-au pronunțat, prin discutarea în cadrul procedurilor penale a unor aspecte care vizează procesul cognitiv al deliberării și raționamentul juridic, mai ales după rămânerea definitivă a acestor hotărâri judecătorești, cum este cazul de față, la un interval de timp de 11 ani, respectiv 13 ani de la soluționare, este de natură să afecteze atât independența judecătorilor cât și stabilitatea actului de judecată, chiar dacă prin aceste audieri s-au cercetat și elemente exterioare actului de deliberare propriu-zisă, referitor la pretinse influențe sau comiterea unor fapte penale.

Astfel, chiar și simpla posibilitate pentru un judecător de a fi audiat în calitate de martor ori chiar de a fi anchetat sau trimis în judecată pentru soluțiile date în legătură cu legalitatea și temeinicia unor hotărâri judecătorești pronunțate anterior, care vizează inclusiv procesul cognitiv al deliberării, este de natura a pune o presiune nepermisă asupra întregului corp al judecătorilor și care încalcă flagrant independența puterii judecătorești, atât în componenta sa internă, cât și în cea externă, existând riscul ca hotărârile să fie pronunțate sub influența acestor presiuni sau sub spectrul aparenței acestei presiuni.

Potrivit recomandării nr. 12 CM/Rec (2010) a Rețelei Europene a Consiliilor Judiciare (RECI) făcută către statele membre, la care și România este parte, independența judecătorului are atât o componentă internă, cât și una externă.

Independența externă a judecătorilor nu este o prerogativă sau un privilegiu acordat în interesul personal al judecătorilor, ci în interesul statului de drept și al persoanelor care solicită și așteaptă o justiție imparțială. Independența judecătorilor trebuie să fie considerată ca o garanție a libertății, a respectării drepturilor omului și a aplicării imparțiale a legii. Imparțialitatea și independența judecătorilor sunt esențiale pentru a garanta egalitatea părților în fața instanțelor.

Sub rezerva respectării independenței lor, judecătorii și sistemul judiciar trebuie să mențină relații de muncă constructive atât cu instituțiile și autoritățile publice implicate în gestionarea și administrarea instanțelor, cât și cu profesioniștii ale căror atribuții sunt legate de activitatea

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție, republicată)

judecătorilor, pentru a permite o justiție efectivă și eficientă. Trebuie luate toate măsurile necesare pentru a respecta, proteja și promova independența și imparțialitatea judecătorilor.

Legea trebuie să prevadă sancțiuni împotriva persoanelor care încearcă să influențeze judecătorii într-un mod nepotrivit.

Hotărârile trebuie să fie motivate și pronunțate în mod public și nu ar trebui să existe vreun alt mod în care judecătorii să fie obligați să își justifice hotărârile. Deciziile judecătorilor nu pot face obiectul vreunei reanalizări, în afara procedurilor de atac sau de redeschidere a cauzei, așa cum sunt ele prevăzute de lege.

Deși procedurile judiciare și problemele privind administrarea justiției sunt de interes public, dreptul la informare cu privire la acestea trebuie exercitat ținându-se seama de limitele impuse de independența justiției.

În componenta sa internă, principiul independenței justiției presupune independența fiecărui judecător în parte în exercitarea funcțiilor judiciare. Judecătorii trebuie să ia decizii în mod independent și imparțial și să poată acționa fără nici un fel de restricții, influențe nepotrivite, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, fie chiar autorități judiciare.

Potrivit Avizului nr.3 (2002) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni „puterile încredințate judecătorilor nu sunt supuse doar legilor interne, ca expresie a voinței națiunii, ci și principiilor dreptului și justiției internaționale, așa cum sunt recunoscute în societățile democratice moderne; fiecare judecător trebuie să facă totul pentru a susține independența juridică, atât la nivel instituțional, cât și individual. Judecătorul nu trebuie să lucreze sub amenințarea unei pedepse pecuniare, cu atât mai puțin a uneia cu închisoarea, a cărei prezenta poate, chiar subconștient, să îi afecteze judecata, iar corectarea erorilor judiciare (fie ca țin de jurisdicție, fond sau procedura) trebuie să se realizeze printr-un sistem corespunzător de căi de atac”.

Secția pentru judecători reține că procurorii D.N.A. au încălcat principiului independenței puterii judecătorești, principiului securității raporturilor juridice, principiului legalității căilor de atac și principiului autorității de lucru judecat, prin cercetarea penală efectuată, respectiv prin audierea în calitate de martori a celor doi judecători cu privire la procesul deliberării fără a exista nici măcar indicii cu privire la săvârșirea unor fapte de natură penală de magistrații în cauză sau de terțe persoane în legătură cu acest proces, cu ignorarea obligației judecătorului de păstrare a secretului deliberării, punând în discuție legalitatea și temeinicia („calitatea”) unor hotărâri judecătorești definitive la mai bine de 11 ani, respectiv 13 ani de la soluționare, dar și prin reiterarea acestor critici a considerentelor și dispozitivului unor hotărâri judecătorești definitive, atât în cuprinsul rechizitoriului

emis la data de

i în acest dosar penal, cât și în cuprinsul motivelor de

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnel nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

apel formulate împotriva sentinței penale nr. _____ și a concluziilor depuse, în apel, la Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, în afara căilor de atac prevăzute de lege, modalități de lucru care se circumscriu unui potențial factor de presiune sau aparență de presiune, nu doar asupra celor doi judecători, ci și a celor care vor soluționa cauze similare.

Mai mult, Secția apreciază că, prin calificarea de către procurorii D.N.A. a unor hotărâri judecătorești definitive drept nelegale, netemeinice sau ca fiind rezultatul unor fapte penale, respectiv abuz în serviciu, reținând că la data întocmirii rechizitoriului nr.

intervenise prescripția răspunderii penale pentru presupusele fapte de abuz în serviciu, fără a exista cel puțin indicii cu privire la săvârșirea acestor infracțiuni și fără a exista o cercetare penală în acest sens, se induce ideea că judecătorii își desfășoară activitatea în afara legii, aspect care afectează nu doar independența puterii judecătorești, ci și imaginea justiției în percepția publică.

Standardele internaționale (cum ar fi cele ale Comisiei pentru Democrație prin Drept, Comisiei de la Veneția sau ale Rețelei Europene a Consiliilor Judiciare) impun ca judecătorii să nu poată fi supuși în activitatea judiciară niciunui fel de presiune directă sau indirectă, publică sau nepublică, raportat la cauzele cu care sunt sesizați și pe care le au în soluționare în diferite etape procesuale.

În acest sens, în practica Consiliului Superior al Magistraturii, dar și în documentele care cuprind standardele internaționale în materie de independență a justiției, s-a arătat că pentru a se reține o afectare a independenței nu este necesar a se demonstra că acțiunea de presiune a avut, sau era de natură a produce, un rezultat concret, fiind suficient să se creeze o părere publică defavorabilă în scopul discreditării justiției.

Pentru a-și îndeplini în mod corespunzător atribuțiile, magistrații au nevoie de încrederea opiniei publice, iar această încredere poate fi afectată de practici ce pun la îndoială independența, imparțialitatea și competența profesională a judecătorilor, precum și credibilitatea justiției ca sistem, fiind de natură să influențeze în mod negativ opinia publică cu privire la corectitudinea judecătorilor și să-i discrediteze pe aceștia, cu atât mai mult cu cât conținutul rechizitoriului nr.

a circulat și în mass-media, audierea celor doi judecători în calitate de martori cu privire la soluțiile dispuse prin hotărâri judecătorești definitive și considerentele care au stat la baza acestora, generând reacții publice în mediul juridic, dat fiind și faptul că dosarul a ajuns să fie soluționat în apel de către instanța cu cel mai înalt grad de jurisdicție din România.

În ceea ce privește obiecțiunile la raportul nr. 21-279 din 05.03.2021 al Direcției de Inspecție pentru judecători formulate de domnii procurori

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție, republicată)

care au instrumentat dosarul penal nr.

Secția pentru

judecători reține că acestea sunt neîntemeiate, atât pentru motivele învederate anterior, cât și pentru cele ce urmează.

Astfel, un prim motiv de critică constă în aceea că raportul a fost întocmit cu depășirea de către Inspekția Judiciară a competențelor date de lege în astfel de cauze, cu încălcarea dreptului la apărare a domnilor procurori și cu ignorarea încheierii de cameră preliminară prin care s-a constatat regularitatea rechizitoriului nr

și legalitatea

administrării probelor în faza de urmărire penală.

Secția pentru judecători apreciază că această obiecțiune nu poate fi primită, verificările fiind efectuate de Inspekția Judiciară în conformitate cu dispozițiile art. 74 alin. 1 lit. g) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, și cu dispozițiile art. 96 - 99 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspekție, precum și cu respectarea dispozițiilor legale referitoare la informațiile clasificate și la protecția datelor cu caracter personal; nu poate fi imputat Inspekției Judiciare faptul că încălcarea independenței puterii judecătorești s-a produs tocmai prin întocmirea rechizitoriului nr. și ulterior, prin susținerile formulate în fața instanțelor judecătorești de fond și de apel cum că hotărâri judecătorești definitive și irevocabile sunt nelegale și abuzive, precum și prin audierea în calitate de martori a judecătorilor care au pronunțat hotărârile judecătorești respective, deși nu exista nici un temei legal care să justifice această modalitate de lucru, această situație de fapt este cu atât mai regretabilă cu cât s-a realizat tocmai într-o procedură de înfăptuire a actului de justiție; în prezenta procedură administrativă, atât în fața Inspekției Judiciare, cât și a Secției pentru judecători, nu subzistă principiile contradictorialității, oralității și nemijlocirii care să impună citarea sau convocarea obligatorie a domnilor procurori, cu atât mai mult cu cât ordinea de zi a ședințelor Secției pentru judecători este publică și se afișează de site-ul Consiliului, astfel că, în măsura în care domnii procurori ar fi dorit să participe la ședința Secției pentru judecători din data de 13.05.2021 pentru a-și susține punctul de vedere, s-ar fi putut prezenta.

Mai mult, încheierea de cameră preliminară prin care s-a constatat regularitatea rechizitoriului nr.

și legalitatea administrării probelor în faza de

urmărire penală are obiect diferit față de prezenta procedură. Astfel, conform art. 342 C. proc. pen., obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Așadar, în această fază

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

procesuală, judecătorul de cameră preliminară verifică doar competența, legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, cadru procesual care nu se confundă cu prezenta procedură în care se verifică dacă a fost afectată independența puterii judecătorești, astfel că și această obiecție apare ca neîntemeiată, fiind atributul exclusiv al Consiliului de a apăra independența, imparțialitatea și reputația profesională a judecătorilor și procurorilor.

Nu poate fi primită nici obiecțiunea constând în aceea că raportul neagă competența Direcției Naționale Anticorupție (care până în luna octombrie 2018 putea investiga fapte de corupție, inclusiv fapte de abuz în serviciu comise de magistrați), cât timp prin raportul nr. 21-279 din 05.03.2021 al Direcției de Inspecție pentru judecători se critică modalitatea de lucru a procurorilor Direcției Naționale Anticorupție care a avut drept consecință afectarea independenței puterii judecătorești, fără a se pune în discuție competența Direcției Naționale Anticorupție.

Faptul că judecătorii care au fost audiați în calitate de martori nu au considerat că prin aceasta le-ar fi fost încălcată independența, astfel că nu au formulat vreo cerere în acest sens, nu are nici o relevanță în prezenta cauză. Judecătorul, în calitate de deținător al autorității judecătorești, trebuie să-și poată exercita funcția sa în deplină independență în raport cu toate constrângerile/forțele de natură socială, economică și politică, chiar și în raport cu alți magistrați.

Având în vedere că obiecțiunile la raportul nr. 21-279 din 05.03.2021 sunt neîntemeiate, raportat și la toate considerentele reținute anterior, Secția pentru judecători apreciază că o asemenea modalitate de lucru a procurorilor Direcției Naționale Anticorupție a avut drept consecință afectarea independenței puterii judecătorești, inadmisibilă într-un stat de drept, impunându-se, în viitor, inclusiv propuneri „*de lege ferenda*” pentru reglementarea și prevenirea unor astfel de situații, precum cele din prezenta cauză.

II. Analizând Raportul Inspecției Judiciare nr. 21-13 din 19.01.2021 referitor la cererea de apărare a independenței și reputației profesionale formulată de domnul judecător Ispas Marius Cristian din cadrul Curții de Apel București, Secția pentru judecători constată următoarele:

La data de 29.12.2020, domnul Ispas Marius Cristian, judecător la Curtea de Apel București - Secția a VIII-a de Contencios Administrativ și Fiscal, s-a adresat Consiliului Superior al Magistraturii cu o sesizare prin care a solicitat apărarea independenței și reputației profesionale.

Prin cererea formulată, domnul judecător ISPAS Marius Cristian a solicitat apărarea independenței și reputației profesionale în temeiul dispozițiilor art. 30 alin. 1 și din Legea nr. 317/2004, iar în subsidiar, raportat de dispozițiile art. 75 alin. 1 lit. c) din Legea nr. 303/2004 și art. 133 alin. 1 din Constituție, să se constate că puterea lucrului judecat a hotărârii judecătorești nu poate fi pusă la îndoială de persoane juridice sau fizice, în afara căilor de atac prevăzute de lege.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție, republicată)

În motivarea cererii sale, domnul judecător a solicitat apărarea independenței și reputației profesionale în raport de următoarele afirmații realizate în cuprinsul unor articole de presă și o postare pe rețeaua de socializare Facebook:

- „cei doi magistrați..... și Marius Ispas, s-au dezis de propriile hotărâri care au stat la baza tranzacțiilor din Dosarul [https://evz.ro/dosarul-](https://evz.ro/dosarul-judecătorilor-audiați-la-dna-acțiunea-arfi-trebuit-respinsă.html/2)

judecătorilor-audiați-la dna-acțiunea-arfi-trebuit-respinsă.html/2;

- „Cei doi judecători au fost audiați și la fond, la Curtea de Apel Brașov. Si-au recunoscut vina.... Judecătorii care dau soluții strâmbe și recunosc asta sunt bine mersi în libertate” <https://www.luju.ro/revolutia-avocailor-impotriva-inaltei-curti>;

- „...pentru a vedea aberațiile susținerilor din dosar și presiunile pe care DNA le făcea asupra judecătorilor, pentru a le confirma acuzațiile.” (postare a europarlamentarului (

<https://www.facebook.com/732240410734015>, reluată de site-urile

<https://www.clujust.ro/declaratiiile-judecatorilor-care-si-au-criticat-propriile-hotarari-in-dosarul->

și [https://evz.ro/ciudateniile-din-dosarul-](https://evz.ro/ciudateniile-din-dosarul-europarlamentar-a-dezvaluit-presiunile-facute-pe-judecatori.html) -un
(europarlamentar-a-dezvaluit presiunile- facute-pe-judecatori.html).

Magistratul apreciază că afirmațiile „s-a dezis/renegat de propria hotărâre”, „judecătorii dau soluții strâmbe și recunosc asta, rămânând în libertate; și-au recunoscut vina”, „hotărârile proștilor...fiind definitive”, „presiunile pe care DNA le făcea asupra judecătorilor pentru a confirma acuzațiile” sunt incorecte și aduc atingere independenței și reputației profesionale.

Totodată, alegațiile presei în legătură cu sentința din 2005, publicate și preluate de Jurnale Online sunt apreciate de magistrat ca fiind denigratorii, iar cele ce sugerează existența unor presiuni ale D.N.A. asupra judecătorului audiat ca martor pentru a confirma acuzațiile prezintă publicului un neadevăr și afectează reputația judecătorului în general, și în particular.

Prin adresa nr. 2/24612/2020, în temeiul dispozițiilor art. 30 din Legea nr. 317/2004, republicată, conducerea Consiliului Superior al Magistraturii a înaintat cererea de apărare a independenței și reputației profesionale formulată de către domnul judecător Ispas Marius Cristian, în scopul efectuării verificărilor necesare în raport de aspectele sesizate.

Cererea a fost înregistrată la data de 30.12.2020 la Inspekția Judiciară - Direcția de inspekție pentru judecători, iar la data de 06.01.2021 lucrarea a fost redistribuită, în temeiul dispozițiilor art. 72 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 și art. 9 alin. 2 din Regulamentul privind normele de efectuare a lucrărilor de inspekție.

În cadrul verificărilor efectuate în conformitate cu dispozițiile art. 74 alin. 1 lit. g) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată și cu dispozițiile art. 96 - 99 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspekție,

Tel: (+40)21-311.69.02

Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro

Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

multe dosare pe rol. Probabil că am considerat că nu s-a dovedit o cauză de nulitate absolută contemporană actului emis. Oricum hotărârea a fost menținută în căile de atac” (în continuare este prezentată în facsimil declarația dată de judecătorul Marius Cristian Ispas la data de _____ în dosarul nr. _____).

„Cei doi judecători au fost audiați și la fond, la Curtea de Apel Brașov. Și-au recunoscut vina. Cred eu că de teama să nu fie arestați, căci în 2016 când procurorul _____ Mare atenție! Judecătorii nu au fost puși sub acuzare. Au fost audiați ca martori și atât! Cum așa? Uite așa a vrut procurorul DNA _____

S-a creat un precedent periculos. Judecătorii care dau soluții strâmbe și recunosc asta sunt bine mersi în libertate, iar persoanele care fac demersuri în numele unor hotărâri judecătorești intră la pușcărie!”

La aceeași dată, _____ europarlamentarul _____ a postat pe opiniile sale privind condamnările pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. _____ în legătură cu care susține că *„demonstrează încă o dată stalinizarea justiției și faptul că România nu are, în fapt, putere judecătorească.”*

În legătură cu declarațiile date de magistrați în procesul penal, europarlamentarul menționează următoarele: *„În justificarea argumentului că aceste hotărâri definitive și irevocabile sunt nelegale, DNA i-a audiat ca martori pe judecătorii _____ și _____ care au pronunțat aceste hotărâri în primă instanță în 2003 și 2005, aceștia declarând la DNA în 2016 și la Curtea de Apel _____ în 2018, după peste 13 ani, că hotărârile respective pe care le-au pronunțat au fost greșite.*

Nu doar raționamentul DNA, dar atitudinea acestor judecători ce-și reneagă propriile hotărâri, aruncă în aer tot ceea ce înseamnă putere judecătorească, independența justiției și principiul securității juridice, ce are la bază principiul autorității de lucru judecat.

Voi prezenta extrase din depozitiile ca martori ai acestor judecători și din argumentele DNA pentru a vedea aberațiile susținerilor din dosar și presiunile pe care DNA le făcea asupra judecătorilor, pentru a le confirma acuzațiile. (...)”

În continuare sunt redată parțial declarațiile celor doi judecători audiați ca martori în dosarul penal și extrase din rechizitoriul cu care a fost sesizată Curtea de Apel _____

Se mai menționează faptul că *„în afara căilor de atac, procurorii DNA au considerat că hotărâri judecătorești definitive și irevocabile sunt abuzive, nelegale și netemeinice, pentru că așa spun după peste 13 ani și judecătorii care au pronunțat hotărârile în primă instanță (...). Remarcați, însă, că judecătorii care au pronunțat acele hotărâri abuzive, netemeinice și nelegale – în opinia DNA – nu sunt acuzați de nimic.”*

Ulterior, postarea a fost reluată prin publicarea la data de 19.12.2020 pe site-ul www.clujust.ro a articolului intitulat *“Declarațiile judecătorilor care și-au criticat propriile hotărâri*

în dosarul avocatului , respectiv pe evz.ro a articolului „Cădășeniile din dosarul /
Un europarlamentar a dezvăluit presiunile făcute pe judecători”.

La data de 20.12.2020 pe site-ul publicației luj.ro a apărut articolul intitulat “Apărarea avocaților și apărarea avocaturii” în cadrul căruia autorul menționează, în ceea ce privește magistrații audiați în calitate de martor, următoarele: „Audiati ca martori (deși tocmai ei, în baza unor „raționamente logico-juridice”, erau susceptibili a fi suspectați de comiterea unor fapte penale), autorii respectivelor hotărâri, pe care mă abțin a-i califica prin termenii prea puțin academici cuveniți, au recunoscut că între timp s-au deșteptat și că dacă ar fi în situația de a rejudeca speța, ceea ce, evident este imposibil, ar ajunge la alte concluzii. Prostia și incompetența magistraților, fie ele și recunoscute, nu sunt, însă, pedepsite de lege. Hotărârile proștilor (ceea ce nu exclude ca prostia a fost simulată), fiind definitive, au rămas, deci, în picioare, drepturile acordate ilegal unora, prejudiciind, desigur pe cei de la care s-au luat (indiferent cine sunt aceștia, persoane fizice sau persoane juridice).”

Pe site-ul publicației evz.ro la data de a fost publicat articolul cu titlul *Dosarul*
... Declarațiile judecătorilor audiați la DNA: „Eram la început. Acțiunea ar fi trebuit respinsă” în care este menționat ca subtitlu “Condamnările din *Dosarul* au stârnit valuri de revoltă în rândul avocaților care s-au solidarizat cu colegul lor, condamnat la 5 ani de închisoare după ce a fost achitat de Curtea de Apel În spațiul public au apărut și declarațiile prin care cei doi magistrați, și , s-au dezis de propriile hotărâri care au stat la baza tranzacțiilor din *Dosarul*

În continuare, după ce se prezintă declarația dată la parchet de judecătorul
... în sensul că decizia pe care a luat-o, la vremea respectivă, este criticabilă, precizând că la acel moment i s-a părut că acțiunea formulată este „admisibilă” se menționează: „Marius Ispas: eram la început de carieră ». Cel de-al doilea judecător, Marius Ispas, audiat la DNA a recunoscut că la momentul pronunțării era la începutul carierei și avea o relație de colegialitate cu , pe care îl descrie drept „simpatic și generos”. În schimb, conform *Gândul*, judecătorul Ispas nu-și mai amintește de pădurea revendicată de „Mi s-a prezentat și am citit sentința pe care am pronunțat-o și arăt că motivarea nu este cea mai reușită, dar eram la începutul carierei mele de judecător și aveam multe dosare pe rol. Probabil că am considerat că nu s-a dovedit o cauză de nulitate absolută contemporană actului admis. Oricum, hotărârea a fost menținută în căile de atac”, a spus Marius Ispas, conform *Gândul*. (...)

În spațiul public au apărut și „declarațiile prin care cei doi magistrați, și
Marius Ispas, s-au dezis de propriile hotărâri care au stat la baza tranzacțiilor din *Dosarul*
.)

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garanțul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție, republicată)

Judecătorul a subliniat că nu dorește să-și dea cu părerea asupra hotărârilor „pentru că acele aspecte au intrat în puterea lucrului judecat. Nu cred că este admisibil să îmi dau cu părerea pentru că sunt un martor”.

În acest context, față de sesizarea formulată de domnul Ispas Marius Cristian, judecător la Curtea de Apel București - Secția a VIII-a de Contencios Administrativ și Fiscal, Secția pentru judecătorești reține următoarele:

În mod constant, Plenul și Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii au apreciat că noțiunea de „reputație” desemnează părerea publică favorabilă sau defavorabilă despre o persoană, despre felul în care cineva este cunoscut sau apreciat. Părerea publică defavorabilă este, în principiu, de natură să aducă atingere reputației unei persoane. Ea este justificată dacă se bazează pe fapte reale și trebuie sancționată dacă se bazează pe afirmații tendențioase, făcute în scopul de a-i discredita acesteia onoarea sau reputația.

Art. 10 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului consacră libertatea de exprimare, arătând că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare și că acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Însă acest drept nu este irefragabil, el trebuie exercitat doar cu respectarea drepturilor celorlalte persoane, printre care și cu respectarea dreptului la reputație care constituie unul dintre drepturile garantate de art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ca element esențial al dreptului la respectarea vieții private.

Reputația profesională este o consecință a integrității profesionale și morale de care trebuie să dea dovadă fiecare judecător, aceasta aflându-se în strânsă legătură cu independența, imparțialitatea și integritatea pe care trebuie să le manifeste fiecare judecător în exercitarea profesiei. Totodată, reputația profesională constituie o valoare esențială în exercitarea funcției și conferă magistratului credibilitate și siguranță în exercitarea profesiei, autoritate în exprimarea opiniilor, cu precădere a celor profesionale și, totodată, reprezintă părerea pe care magistratul o creează în conștiința colectivă despre modul în care își exercită profesia.

Pe de altă parte, potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) și (6) din Constituția României, „Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile însă, libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a aprecia existența unei „nevoi sociale imperioase” capabile să justifice o ingerință în exercitarea libertății de exprimare, este necesar să se facă o distincție între fapte și judecări de valoare.

În cauza Păger și Oberschlick contra Austriei, Curtea a statuat că „activitatea justiției nu poate fi discutată fără să se aibă în vedere anumite limite, pentru a nu submina autoritatea acesteia, comandament deosebit de important într-un stat de drept”.

Rezoluția 1003 (1993) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei cu privire la etica jurnalistică, prin art. 1 stabilește că, suplimentar la drepturile și obligațiile juridice stabilite de către normele juridice respective, presa mai are o responsabilitate etică față de cetățeni și societate, care trebuie accentuată la momentul actual, când informarea și comunicarea joacă un rol major în formarea atitudinii personale a cetățenilor și dezvoltarea societății și a vieții democratice.

De aceea, s-a arătat că principiul de bază al eticii jurnalismului este diferențierea dintre știri și opinii, astfel încât acestea să nu fie confundate, arătându-se că știrile sunt informații, în timp ce opiniile exprimă gânduri, idei, convingeri sau judecăți de valoare ale mijloacelor de informare în masă, editorilor sau ziaristilor (art. 3) și că difuzarea știrilor trebuie să fie bazată pe adevăr, asigurată prin mijloace adecvate de verificare și demonstrare și pe imparțialitate în prezentare, descriere și narare (art. 4).

În art. (5) al Rezoluției se arată că „exprimarea opiniilor poate consta în reflecții sau comentarii asupra unor idei generale sau în observații privind informații având legătură cu evenimente concrete. Deși opiniile sunt inevitabil subiective și, prin urmare, nu pot și nu trebuie să fie supuse criteriului adevărului, ele trebuie totuși exprimate într-o manieră onestă și etică”.

În considerarea rolului mass-media în formarea atitudinii personale a cetățenilor și dezvoltarea societății și a vieții democratice, Codul deontologic al ziaristului impune jurnalistului obligația de a da publicității numai informații de a căror veridicitate este sigur, respectiv după ce în prealabil le-a verificat, atrăgându-i-se atenția că nu are dreptul să prezinte opiniile sale drept fapte și că știrea de presă trebuie să fie exactă, obiectivă și să nu conțină păreri personale.

Toate aceste principii capătă și mai multă importanță atunci când vin în contact cu activitatea de înfăptuire a justiției, fiind consacrat faptul că presa are sarcina de a comunica informații și idei legate de cauzele aflate pe rolul instanțelor (Cauza Sunday Times contra Marea Britanie), deoarece administrarea justiției servește colectivității în ansamblul ei și necesită cooperarea unui public bine informat.

Corelativ acestui drept al presei în contactul cu puterea judecătorească, este recunoscut și dreptul instanțelor de a beneficia de *încrederea opiniei publice*, pentru a-și putea îndeplini în mod corespunzător atribuțiile, fiind deci necesar să fie protejate împotriva unor atacuri distructive, lipsite de fundament (Cauza Sabou și Pârcălab contra România).

Referindu-se la restrângerea libertății de exprimare în scopul garantării autorității și imparțialității puterii judecătorești, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza „*Braford contra Danemarcei*” a decis că „*interesul de a proteja reputația și a asigura autoritatea*

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție, republicată)

magistraților este superior aceluia de a permite o discuție liberă asupra imparțialității acestora”. În cauza „Pöger și Oberschlick contra Austriei” s-a statuat că „activitatea justiției nu poate fi discutată fără să se aibă în vedere anumite limite pentru a nu submina autoritatea acesteia, comandament deosebit de important într-un stat de drept”.

Analizând motivele cererii invocate de domnul judecător Ispas Marius Cristian și rezultatele verificărilor efectuate de Inspecția Judiciară, în conformitate cu dispozițiile art. 74 alin. 1 lit. g) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată și cu dispozițiile art. 96 - 99 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție, Secția pentru judecatori reține că în mod tendențios se prezintă date inexacte, unele nereale, în conținutul articolelor de presă și postarea pe a unui europarlamentar în legătură cu declarațiile domnului judecător Ispas Marius Cristian din . Astfel, se susține că „în declarațiile date în fața procurorului de caz și la instanța penală, magistratul Ispas Marius Cristian și-ar fi criticat propria hotărâre, respectiv sentința civilă nr. precum și existența unor presiuni ale DNA care au justificat afirmațiile făcute”, afirmații ce sunt de natură a crea suspiciuni cu privire la independența și integritatea pe care trebuie să le manifeste fiecare judecător în exercitarea profesiei.

Într-adevăr, declarațiile prezentate în presă sunt date în calitate de martor în dosarul penal nr.: al însă nu trebuie ignorat faptul că aspectele cu privire la care a fost audiat vizează activitatea de magistrat.

Prezentarea distorsionată a realității prin inducerea ideii că ambii magistrați audiați în calitate de martor și-au criticat hotărârile pronunțate nu are suport factual. Verificările efectuate au relevat faptul că domnul judecător Ispas Marius Cristian a susținut în fața procurorului cu privire la sentința civilă nr. că motivarea nu este cea mai reușită, dar era la începutul carierei sale de judecător și avea multe dosare pe rol, precum și faptul că hotărârea a fost menținută în căile de atac.

Faptul că, după o anumită perioadă de timp și prin prisma experienței dobândite, se apreciază, la un moment ulterior, că ar exista argumente suplimentare în susținerea măsurii dispuse nu se confundă cu existența unor critici la adresa soluției pronunțate.

Trebuie observat că în articolele de presă prezentate cu referire la declarațiile date de magistrați s-a folosit forma de plural pentru subiect (*judecatori, magistrați, autori*), fiind astfel permanent indusă ideea că ambii magistrați și-ar fi criticat propriile hotărâri, în condițiile în care doar judecătorul s-a exprimat la modul critic în legătură cu propria hotărâre.

Este adevărat că presa are un rol central în asigurarea unui echilibru între puterile statului, în prevenirea ori descoperirea eventualelor abuzuri prin informarea publicului larg despre acestea,

Însă jurnaliștii trebuie să își exercite misiunea cu bună-credință, în mod onest, prezentând doar date verificate și care prezintă un caracter veridic.

Prin transmiterea unor informații eronate opiniei publice cu referire la criticarea propriei hotărâri de către judecătorul Ispas Marius Cristian, prin punerea la îndoială a legalității acesteia (sentința civilă nr. _____, se sugerează lipsa de imparțialitate a magistratului investit cu soluționarea cauzei nr. _____. Totodată, aceste afirmații nereale sunt de natură a induce opiniei publice ideea că magistratul și-a exercitat în mod abuziv funcția, că a pronunțat hotărârea cu încălcarea legii și a decis din motive străine de cauza dedusă judecătii, aspect ce conduce la știrbirea încrederii justițiabililor în calitatea actului de justiție.

Având în vedere premisa greșită de la care se pornește în prezentarea realizată în mass-media cu referire la criticarea propriei hotărâri, toate celelalte afirmații menționate în titlurile sau subtitlurile articolelor publicate sunt de natură a induce în conștiința opiniei publice o percepție negativă cu privire la reputația profesională a judecătorului Ispas Marius Cristian, fiind de natură să afecteze autoritatea de care acesta trebuie să se bucure în exercitarea funcției de judecător.

Secția pentru judecatori reține că o asemenea modalitate de prezentare a unor informații eronate a avut drept scop discreditarea profesională și morală a domnului judecător Ispas Marius Cristian, astfel că solicitarea magistratului de apărare a independenței și reputației profesionale apare ca fiind justificată.

Mai mult, trebuie remarcat faptul că articolele de presă prin care se critică depoziția domnului judecător Ispas Marius Cristian au apărut imediat după pronunțarea deciziei de condamnare pronunțată de _____ în dosarul nr. _____

fapt ce denotă exercitarea unor presiuni mediatice atât asupra domnului judecător Ispas Marius Cristian în scopul afectării reputației sale profesionale, cât și asupra puterii judecătorești.

Prezentarea în cuprinsul unor articole de presă a soluției pronunțate într-o cauză, ce vizează o chestiune intens mediatizată, constituie o preocupare legitimă a presei, de natură să contribuie la dezbaterea asupra funcționării justiției și reprezintă consecința directă a modului de îndeplinire a atribuțiilor profesionale de către magistrat, astfel cum s-a detaliat anterior.

Însă, deși demersul jurnalistic trebuie să respecte independența justiției și a judecătorilor, ca premisă a statului de drept și ca o garanție fundamentală a unei drepte judecătii, din analiza conținutului postării pe _____ a unui europarlamentar și a articolelor de presă, se remarcă o lipsă de aplecare față de aceste valori, astfel încât, prin afirmațiile menționate s-a indus ideea funcționării incorecte a sistemului judiciar.

Astfel cum s-a arătat mai sus, dreptul la libertatea de exprimare nu este unul absolut, acesta fiind susceptibil de unele restrângeri în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție, republicată)

îndreptată împotriva unor valori pe care statul trebuie să le apere, cum sunt autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

Maniera tendențioasă de prezentare a articolelor de presă și afirmațiile postate pe rețeaua de socializare cu privire la aspecte asupra cărora domnul judecător Ispas Marius Cristian a fost audiat în calitate de martor și care vizează activitatea de magistrat, cu scopul de a induce opiniei publice ideea că judecătorul respectiv, pe de o parte, ar fi încălcat dispoziții legale și regulamentare, de natură a atrage sancționarea sa, iar pe de alta, că are o conduită neconformă cu standardul de integritate specific judecătorilor și procurorilor, depășesc cu mult limitele dreptului la liberă exprimare, ieșind de sub protecția art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

O asemenea modalitate de informare este de natură să creeze o presiune asupra activității desfășurate de către domnul judecător și o imagine nefavorabilă acestuia, cu scopul de a influența independența acestuia sau cel puțin de a crea aparența unei astfel de influențe.

Prin această manieră jurnalistică s-au creat suspiciuni în rândul opiniei publice cu privire la independența și imparțialitatea domnului judecător, care se reflectă direct în activitatea profesională a acestuia, afectându-i independența, autoritatea și buna reputație de care trebuie să se bucure în exercitarea funcției pe care o deține, pentru ca atât colegii, cât și opinia publică să îl perceapă ca pe o persoană demnă de încredere, cu probitate morală și profesională deosebită, ce acționează cu corectitudine.

Independența judecătorilor este unul dintre principiile fundamentale ale organizării și realizării justiției. Principiile internaționale statuează în mod explicit că judecătorii trebuie să ia decizii în deplină libertate și să acționeze fără restricție și fără a fi obiectul unor influențe, incitări, presiuni, amenințări sau intervenții nelegale, directe sau indirecte, indiferent din partea cărei persoane vin și sub ce motiv. Judecătorul, în calitate de deținător al autorității judecătorești, trebuie să-și poată exercita funcția sa în deplină independență, inclusiv din percepția exterioară a unui observator obiectiv, în raport cu toate constrângerile/forțele de natură socială, economică și politică, atât față de părți, cât și față de puteri exterioare, cum este mass-media sau puterea executivă.

În raport de considerentele de mai sus, inclusiv cele antamate anterior cu privire la independența puterii judecătorești, Secția pentru judecatori va admite cererea de apărare a independenței și reputației profesionale formulată de domnul judecător Ispas Marius Cristian din cadrul Curții de Apel București - Secția a VIII-a de Contencios Administrativ și Fiscal.

De asemenea, având în vedere că obiecțiunile la raportul nr. 21-279 din 05.03.2021 sunt neîntemeiate, raportat și la toate considerentele reținute anterior vizând afectarea independenței puterii judecătorești, Secția pentru judecatori apreciază că o asemenea modalitate de lucru a

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție, republicată)

procurorilor Direcției Naționale Anticorupție a avut drept consecință afectarea independenței puterii judecătorești.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor valabil exprimate (7 admitere, 1 respingere, 1 nul, 1 abținere - doamna judecător Evelina Mirela Oprina);

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Admiterea cererii de apărare a independenței și reputației profesionale formulată de domnul judecător **ISPAS MARIUS CRISTIAN** din cadrul Curții de Apel București.

Art.2 - Constată că a fost afectată independența puterii judecătorești.

Art.3 - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției Judiciare.

Data în București, la data de 13 mai 2021

Președinte,
Judecător **Mihai-Bogdan MATEESCU**

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011